

Bogumil Gorenjko:

V vinogradu.

Spet ozelenela
ljuba trtica,
nánji je zapela
drobna ptičica:

„Oj ti vinogradek,
ti si domek moj,
in ti zlati solnček,
ti vladar si moj.“

Pa zagleda mene,
pa se me zboji,
ptičica vesela
z veje odleti.

Kaj se me boš bala,
drobna ptičica,
oj, le pevaj pesmi,
pevaj od srca!

Tudi jaz bi peval,
ko bi bil doma;
a tujina, ptička,
veš, je mačeha!

